

Bruxelles, den 7.6.2023
COM(2023) 294 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET OM DEN REVIDEREDE REGEL OM DEN LAVESTE TOLD I
ANTIDUMPING- OG ANTISUBSIDIEUNDERSØGELSER I EU**

En gennemgang og evaluering af anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 og af artikel 12, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, artikel 13, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, og artikel 15, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016

FORNYET UNDERSØGELSE OG EVALUERING AF ANVENDELSEN AF REGLEN OM DEN LAVESTE TOLD I ANTIDUMPING- OG ANTISUBSIDIEUNDERSØGELSER

1. INDLEDNING

Den 8. juni 2018 trådte nye antidumping- og antisubsidieregler i kraft for at modernisere og styrke EU's handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter¹. En af de vigtigste ændringer vedrørte, hvordan EU anvender en regel, der er kendt som "reglen om den laveste told". I henhold til den nye artikel 23, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen² og artikel 32a, stk. 2, i antisubsidiegrundforordningen³ skal Kommissionen forelægge en fornyet undersøgelse og evaluering af anvendelsen af de nye bestemmelser om reglen om den laveste told senest den 9. juni 2023 og, hvis det er relevant, ledsage den med et lovgivningsforslag. Denne fornyede undersøgelse omfatter sager, der er indledt efter den 9. juni 2018 og afsluttet ved udgangen af marts 2023. Den skitserer, hvordan de nye bestemmelser blev anvendt, og hvilken indvirkning de eventuelt har på foranstaltningernes niveau.

Baggrund

I henhold til WTO-reglerne må antidumping- eller antisubsidietolden ikke være højere end dumping- eller subsidiebeløbet, men det er ønskeligt, at tolden er lavere, hvis dette niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er påført den indenlandske erhvervsgren. Denne sats beregnes ved at sammenligne importpriserne med EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger og en rimelig fortjenstmargen ("målprisunderbudsmargenen").

Før juni 2018 anvendte EU altid reglen om den laveste told i antidumping- og antisubsidieundersøgelser. Med henblik på at styrke de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter fandt medlovgiverne imidlertid, at visse former for fordrejninger er særligt skadelige, og at en told baseret på de eksisterende discipliner for reglen om den laveste told derfor ikke ville tage højde for det fulde omfang af den skade, de forvoldte. Dette vedrører på den ene side subsidieringspraksis og visse typer foranstaltninger, der fordrejer prisen på råmaterialer (uforarbejdede eller forarbejdede, herunder energi), og som skaber en uberettiget fordel for virksomhederne på det pågældende lands marked.

I overensstemmelse med denne nye lovgivning er det i forbindelse med antisubsidieundersøgelser ikke længere muligt at anvende reglen om den laveste told. Udligningstolden fastsættes til niveauet for de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat. Reglen om den laveste told finder kun anvendelse, når det klart kan konkluderes, at det ikke er i Unionens interesse at fastsætte foranstaltningerne på grundlag af subsidiebeløbet. Det betyder, at antisubsidieforanstaltninger som standard fuldt ud vil kompensere for de subsidier, som en eksportør modtager, og dermed gøre det muligt for EU at håndtere de forvridende og skadelige virkninger af den subsidierede import mere stringent.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 143 af 7.6.2018, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (kodificeret udgave EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

I antidumpingundersøgelser blev anvendelsen af reglen om den laveste told også ændret. Selv om reglen om den laveste told stadig finder anvendelse i sådanne tilfælde, kan Kommissionen under visse særlige omstændigheder (dvs. forekomsten af væsentlige fordrejninger af råvarepriserne) indføre foranstaltninger svarende til den fulde dumpingmargen og ikke til niveauet for den potentielt lavere målprisunderbudsmargen, fordi det anses for nødvendigt at afhjælpe den yderligere skade, som erhvervsgrenen har lidt som følge af fordrejningerne af råmaterialepriserne. De relevante kumulative betingelser er:

- Der skal foreligge væsentlige fordrejninger af råvarepriserne. De består af: dobbeltprisordninger, eksportafgifter, eksporttillæg, eksportkvoter, eksportforbud, skatteafgift på eksport, licenskrav, minimumseksportpris, refusion af merværdiafgift (moms), nedsættelse eller tilbagetrækning, begrænsning af toldklaringsstedet for eksportører, liste over kvalificerede eksportører, hjemmemarkedsforpligtelse, bundet minedrift, hvis prisen på et råmateriale er betydeligt lavere end priserne på de repræsentative internationale markeder. Denne liste kan ændres, hvis OECD's fortegnelse over eksportrestriktioner for industrielle råstoffer eller en OECD-database, der erstatter denne fortegnelse, identificerer andre typer foranstaltninger.
- Disse fordrejninger skal vedrøre mindst ét råmateriale, der hver for sig tegner sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne for den pågældende vare i eksportlandet.
- Prisen på det fordrejede råmateriale skal være betydeligt lavere end priserne på repræsentative internationale markeder.
- Kommissionen skal fastslå, at et højere niveau af foranstaltninger er i overensstemmelse med Unionens interesser, ved at undersøge alle relevante oplysninger såsom uudnyttet kapacitet i eksportlandet, konkurrence om råmaterialer og indvirkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder.

2. REGLEN OM DEN LAVESTE TOLD I ANTIDUMPINGUNDERSØGELSER — ARTIKEL 7, STK. 2A, I ANTIDUMPINGGRUNDFORORDNINGEN

2.1. Proceduren

For at Kommissionen kan undersøge, hvordan reglen om den laveste told bør finde anvendelse, skal den have tilstrækkelige beviser for "væsentlige fordrejninger af råvarepriserne", der opfylder ovennævnte betingelser. Disse fordrejninger undersøges først i forbindelse med undersøgelsen, efter at Kommissionen har fastslået, at dumpingmargenerne er højere end målprisunderbudsmargenerne. I henhold til de overordnede WTO-regler og EU-regler kan den indførte told ikke være højere end den konstaterede dumpingmargen, og derfor ville en analyse af forekomsten af fordrejninger og af de retlige betingelser blive irrelevant under disse omstændigheder.

2.2. Undersøgelserne

Kommissionen indførte endelig antidumpingtold i 34 sager, der blev indledt i forbindelse med denne fornyede undersøgelse. En liste over sagerne findes i bilag 1.

Af disse 34 undersøgelser blev spørgsmålet om væsentlige fordrejninger af råvarepriserne rejst i 13 sager.

2.2.1. DUMPINGMARGENER, DER ER LAVERE END MÅLPRISUNDERBUDSMARGENERNE — VÆSENTLIGE FORDREJNINGER IKKE UNDERSØGT

I fire undersøgelser (ekstruderet aluminium fra Kina (2021), varmtvalsede flade produkter af jern/stål fra Tyrkiet (2021), Koldvalsede flade produkter af rustfrit stål fra Indonesien (2021) og grafitelektroder fra Kina (2022)) var de konstaterede dumpingmargener lavere end målprisunderbudsmargenerne. Kommissionen undersøgte derfor ikke fordrejningerne af råmaterialepriserne, da der kun kunne indføres foranstaltninger på samme niveau som dumpingmargenerne.

2.2.2. MÅLPRISUNDERBUDSMARGENER, DER ER LAVERE END DUMPINGMARGENEN — VÆSENTLIGE FORDREJNINGER UNDERSØGT

I de resterende ni tilfælde var dumpingmargenerne højere for nogle virksomheder end målprisunderbudsmargenerne. Kommissionen undersøgte derfor, om betingelserne i artikel 7, stk. 2a, i antidumpinggrundforordningen var opfyldt.

I tre af disse ni tilfælde (calciumsilicium (2022), fladvalsede aluminiumsprodukter (2021) og omformningsfolie af aluminium (2021) — alle fra Kina) tegnede råmaterialerne sig individuelt for mere end 17 % af produktionsomkostningerne for den pågældende vare. I sagen om calciumsilicium fandt Kommissionen imidlertid ingen beviser til støtte for påstandene om, at prisen på elektricitet i Folkerepublikken Kinas nordlige provinser blev fordrejet af en dobbelt prisordning, og at der desuden ikke var nogen samarbejdsvillig eksporterende producent i denne region. En producent fremlagde også dokumentation for, at eltaksterne var højere i den pågældende region end taksterne i klagen. Hvad angår de to sager om aluminiumsprodukter, var hjemmemarkedspriserne på ingots af aluminium, for hvilke der blev påstået fordrejninger, ikke væsentligt lavere end priserne på repræsentative internationale markeder. I sagen om omformningsfolie af aluminium svingede priserne over og under de internationale referencepriser. Som følge heraf var betingelserne i artikel 7, stk. 2a, i antidumpinggrundforordningen ikke opfyldt i disse tre undersøgelser, og foranstaltningerne blev indført på niveauet for målprisunderbudsmargenen.

For koldvalsede flade produkter af rustfrit stål fra Indien (2021) var fordrejningerne relateret til chrom, som tegnede sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne. Målprisunderbudsmargenen for en indisk eksporterende producent, Chromeni, var lavere end dumpingmargenen. Chromeni anvendte imidlertid ikke de råmaterialer, der var genstand for fordrejningerne, og der var derfor ikke behov for en yderligere analyse af anvendelsen af antidumpinggrundforordningens artikel 7, stk. 2a, og artikel 7, stk. 2b.

I to yderligere undersøgelser (visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål fra Indonesien og Kina (2020)) var spørgsmålet om fordrejninger af råvarepriserne som følger: Med hensyn til Indonesien var der fordrejninger for nikkelmalm, som tegnede sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne. Disse fordrejninger omfattede et eksportforbud, en eksportafgift, et licenskrav og en de facto-eksportkvote. Den pris, der blev betalt for nikkelmalm, var betydeligt lavere (mere end 30 %) end prisen på det repræsentative internationale marked (Filippinerne). For Kinas vedkommende blev der konstateret væsentlige fordrejninger, herunder en eksportafgift eller et licenskrav på visse råmaterialer (skrot af rustfrit stål, ferrosilicium, nikkelråjern og ferrochrom, vanadium og ferronikkel). Det konstateredes, at

mindst én af dem tegnede sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne for den undersøgte vare. Priserne på disse vigtigste råvarer var betydeligt lavere end priserne på de repræsentative internationale markeder, og betingelserne i artikel 7, stk. 2a, i antidumpinggrundforordningen var således til stede. Undersøgelsen af Unionens interesser i henhold til artikel 7, stk. 2b, i antidumpinggrundforordningen viste imidlertid, at foranstaltningernes indvirkning på importen fra Kina og Indonesien på dumpingmargenniveau ville være uforholdsmæssig i betragtning af de forventede store negative virkninger på forsyningskæderne og på den finansielle levedygtighed for en betydelig bruger, som tegnede sig for mellem 30 % og 40 % af EU-forbruget. Med hensyn til indvirkningen på forsyningskæderne bemærkede Kommissionen, at andre EU-producenter af den pågældende vare, selv om de havde en betydelig uudnyttet kapacitet, stort set ikke havde leveret til den pågældende bruger. Desuden var den potentielle importmængde fra andre eksportlande begrænset. Desuden ville den berørte bruger allerede være nødt til at omorganisere værdikæderne for at afbøde virkningerne af foranstaltninger baseret på den lavere målprisunderbudsmargen i betragtning af disse foranstaltningers sandsynlige indvirkning på rentabiliteten. Kommissionen bemærkede, at brugerens evne til at vælte store omkostningsstigninger over på sine kunder var tvivlsom, da brugerens vigtigste konkurrenter på downstream-markedet var de samme EU-producenter af varmtvalsede ruller af rustfrit stål. Som følge heraf var det ikke i Unionens interesse at anvende en højere toldsats, og derfor blev foranstaltningerne indført med den lavere sats for at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt.

I de resterende tre tilfælde blev reglen om den laveste told tilpasset for nogle eller alle eksportører.

Den første antidumpingsag i EU, hvor reglen om den laveste told blev moduleret, var urinstofammoniumnitrat ("UAN") fra Rusland (2019). Der blev konstateret fordrejninger med hensyn til naturgas, som er det vigtigste råmateriale til UAN, dvs. eksportafgifter, licenskrav og dobbelt prissætning. Priserne på naturgas var betydeligt lavere end Waidhaus-prisen (prisen på eksporteret russisk gas ved den tyske/tjekkiske grænse). For alle de samarbejdsvillige eksporterende selskaber var dumpingmargenerne højere end målprisunderbudsmargenerne. I forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser konkluderede Kommissionen, at foranstaltninger på det højere dumpingniveau ikke ville påvirke forsyningskæden i EU negativt, og at eventuelle virkninger ville være begrænsede og ikke uforholdsmæssige. Kommissionen konstaterede således, at gødninger på daværende tidspunkt tegnede sig for 1 % af landbrugsomkostningerne. For specialiserede bedrifter, der i højere grad er afhængige af UAN, kan det tegne sig for op til 10 % af produktionsomkostningerne, og en forhøjelse af tolden, selv på det højeste foreslåede niveau, ville have en indvirkning på omkostningerne på ca. 3 %. Da EU-producenterne ikke kun blev skadet af dumping, men også led under yderligere handelsfordrejninger i forhold til russiske eksporterende producenter, konkluderede Kommissionen, at en told, der er lavere end dumpingmargenen, ikke ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der blev påført EU-erhvervsgrenen. Som følge heraf varierede foranstaltningerne baseret på dumpingmargenerne fra 20 % til 31,9 % sammenlignet med målprisunderbudsmargener på mellem 13,7 % og 16,3 %, som ville have fundet anvendelse uden fordrejninger af råvarepriserne.

I to andre undersøgelser (chromstålprodukter med elektrolytisk overfladebehandling fra Kina (2022) og fedtsyre fra Indonesien (2023)) blev reglen om den laveste told moduleret for en samarbejdsvillig eksportør og for "alle andre" i hver af sagerne.

I ECCS-undersøgelsen vedrørende Kina undersøgte Kommissionen forekomsten af væsentlige fordrejninger med hensyn til kun én virksomhed (Handan Jintai), da dens dumpingmargen var højere end målprisunderbudsmargenen. Undersøgelsen viste, at der var væsentlige fordrejninger i form af momsrefusion for varmtvalsede ruller, og at priserne på dette råmateriale på et ikkefordrejet repræsentativt marked var mellem 30 % og 50 % højere end de priser, der blev betalt af Handan Jintai. Der var en betydelig uudnyttet kapacitet i Kina med potentiale til at øge det globale udbud, trykke priserne og underminere foranstaltningens effektivitet, hvis den ikke blev fastsat på dumpingniveau. Brugere ville også have adgang til ECCS fra EU-erhvervsgrenen eller andre tredjelande, selv om importen fra Kina faldt på grund af den højere told. Kommissionen konkluderede derfor, at det var i Unionens interesse at indføre højere told for denne virksomhed (53,9 % i stedet for 23,9 %). Den landsdækkende told for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter blev baseret på den højere dumpingmargen, der blev konstateret for Handan Jintai. Af hensyn til Unionens interesser i henhold til artikel 21 i antidumpinggrundforordningen besluttede Kommissionen, at foranstaltningerne skulle have form af et fast beløb pr. ton.

I undersøgelsen vedrørende fedtsyre var dumpingmargenen for en af de samarbejdsvillige eksportører, P.T. Musim Mas, højere end målprisunderbudsmargenen. For denne virksomhed blev der i forbindelse med undersøgelsen konstateret væsentlige fordrejninger i form af en eksportafgift i forbindelse med rå palmeolie og rå palmekerneolie. Disse råmaterialer tegnede sig for henholdsvis over 40 % og 50 % af produktionsomkostningerne, mens priserne blev anset for at være betydeligt lavere end priserne på det internationale marked. Ved anvendelsen af testen af Unionens interesser i henhold til artikel 7, stk. 2b, i antidumpinggrundforordningen fandt Kommissionen, at der var en betydelig uudnyttet kapacitet i Indonesien, som kunne øge det globale udbud, trykke priserne og underminere foranstaltningens effektivitet, hvis den ikke blev fastsat til dumpingniveauet. Kommissionen konkluderede også, at EU-producenter eller andre tredjelande kunne forsyne brugere, selv om importen fra Indonesien faldt. Det var derfor hensigtsmæssigt at indføre foranstaltninger på det højere niveau (46,4 % mod 30,5 %) for P.T. Musim Mas.

2.3. Evaluering

I overensstemmelse med den reviderede og styrkede lovgivning om handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter fandt EU det nødvendigt at tackle væsentlige fordrejninger af råvarepriserne i eksportlande, som giver nogle eksporterende producenter en betydelig urimelig fordel i deres omkostninger til vigtige input. Denne praksis forværrer den skade, som dumpingimporten har forvoldt EU-erhvervsgrenen. De ændringer, der er indført som led i moderniseringspakken, sikrer, at de reviderede discipliner for reglen om den laveste told yder tilstrækkelig beskyttelse mod en sådan skadelig fordrejende praksis i eksportlandet. Det er vigtigt, at antidumpinginstrumentet er tilstrækkeligt indrettet til at afhjælpe den yderligere skade, der opstår som følge af urimelige og kunstige fordele, som er til fordel for visse eksportører og forvrider de lige konkurrencevilkår.

Gennemførelsen af de nye regler viser, at de er praktiske, brugbare og har en indvirkning, når betingelserne er opfyldt. Samtidig havde reglerne til formål at sikre, at anvendelsen af reglen om den laveste told, som er en hjørnesten i EU's antidumpingregler, kun kan tilsidesættes under helt særlige omstændigheder, hvor det er berettiget.

Analysen af de pågældende sager har vist, at:

- Reglerne er tilstrækkeligt detaljerede og nuancerede til at håndtere de mange forskellige scenarier, der kan opstå i denne sammenhæng.
- De undersøgelser, der er genstand for den fornyede undersøgelse, har ikke vist, at tærsklen på 17 % (dvs. at råmaterialerne individuelt skal tegne sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne) ikke længere ville være tilstrækkelig. Denne tærskel gjorde det faktisk muligt for industrien at påberåbe sig bestemmelserne på klagestadiet i 38 % af de antidumpingsager, der blev indledt i den fornyede undersøgelsesperiode. Desuden bekræftede alle undersøgelser, at påstandene i klagen om, at tærsklen var opfyldt, var korrekte.
- Selv om analysen er målrettet, har den et tilstrækkeligt bredt anvendelsesområde og omhandler alle fordrejninger af råvarepriserne, som har en konkret indvirkning på produktionsomkostningerne, hvilket giver Kommissionen mulighed for at handle, når det er berettiget. Samtidig straffer den ikke virksomheder, der ikke drager fordel af fordrejninger af råvarepriserne, f.eks. hvis eksporterende virksomheder ikke anvender det pågældende råmateriale.
- Undersøgelsen af Unionens interesser i henhold til artikel 7, stk. 2b, er en afgørende yderligere beskyttelsesforanstaltning for at sikre, at der ikke indføres højere foranstaltninger, hvis det vil have en negativ indvirkning på f.eks. brugere eller værdikæder. En undersøgelse af de to tilfælde, hvor der ikke blev indført foranstaltninger på et højere dumpingniveau af hensyn til Unionens interesser (visse varmvalsedede plader og ruller af rustfrit stål fra Indonesien og Kina), viste, at det lavere niveau af foranstaltninger havde en væsentlig indvirkning på importmængderne, samtidig med at de gjorde det muligt for en stor bruger og en betydelig arbejdsgiver i Unionen fortsat at importere, uden at blive påvirket negativt af et højere toldniveau.
- Reglerne er ikke-diskriminerende, hvilket fremgår af, at gradueringen af reglen om den laveste told blev anvendt i sager vedrørende Rusland, Kina og Indonesien.

3. REGLERNE OM DEN LAVESTE TOLD I ANTISUBSIDIEUNDERSØGELSER — ARTIKEL 12, STK. 1, OG ARTIKEL 15, STK. 1, I ANTISUBSIDIEGRUNDFORORDNINGEN

3.1. Proceduren

De ændringer, der blev indført i juni 2018 i artikel 12, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen, reducerede reelt anvendelsen af reglen om den laveste told til tilfælde, hvor Kommissionen finder, at det ikke er i Unionens interesse at fastsætte beløbet for foranstaltningerne til niveauet for de konstaterede udligningsberettigede subsidier. Når undersøgelsen af Unionens interesser under hensyntagen til alle de forskellige involverede parter interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser, viser, at det er i Unionens interesse at anvende antisubsidieforanstaltninger, indfører Kommissionen udligningstold på dette (højere) niveau.

3.2. Undersøgelserne

Kommissionen har indført udligningsforanstaltninger i otte sager, der er indledt siden den 8. juni 2018. I seks af disse sager gennemførte Kommissionen særskilte antidumpingundersøgelser vedrørende de samme varer med samme oprindelse. En liste over sagerne findes i bilag 2.

I alle tilfælde konkluderede Kommissionen i henhold til undersøgelsen af Unionens interesser i artikel 15, stk. 1, at der ikke var tvungende grunde til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre udligningsforanstaltninger svarende til det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb. I to af disse sager (biodiesel fra Indonesien (2019) og produkter af endeløse glasfibre fra Egypten (2020)) var denne konklusion allerede nået i den foreløbige fase i henhold til artikel 12, stk. 1.

Hvis man ser på de to antisubsidiesager, hvor der ikke var nogen særskilte antidumpingundersøgelser vedrørende de samme varer med samme oprindelse, fandt Kommissionen, at subsidiebeløbet var lavere end de konstaterede målprisunderbudsmargener — det fulde subsidiebeløb ville derfor også være blevet pålagt i henhold til reglerne fra før moderniseringen.

Situationen i de seks undersøgelser, hvor der var særskilte antidumping- og udligningsundersøgelser, viser forskellige resultater.

Forud for revisionen/styrkelsen af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter betød reglen om den laveste told, der fandt anvendelse i antidumping- og antisubsidieundersøgelser, at der kun var én skadesafhjælpningstærskel for begge procedurer, da de omfattede den samme import. De kombinerede antidumping- og udligningsforanstaltninger blev derfor begrænset af skadesafhjælpningstærsklen. Siden de ændringer, der blev indført i juni 2018, er situationen anderledes. Bortset fra tilfælde, hvor hensynet til Unionens interesser tilsiger andet, kommer de nu indførte udligningsforanstaltninger generelt oven i en eventuel særskilt antidumpingtold, som allerede dækker den fulde skadesmargen, der er fastsat i disse tilfælde.

Dette fremgår af antidumping- og antisubsidieundersøgelserne vedrørende aluminiumsfolie fra Kina. Der blev indført antidumpingforanstaltninger på niveauet for målprisunderbudsmargenerne på mellem 23,6 % og 28,5 %. Før moderniseringen ville det fulde niveau af de foranstaltninger, der blev indført for både antidumping- og antisubsidieforanstaltninger, være blevet begrænset til denne skadesafhjælpningstærskel. I henhold til de nuværende regler indførte Kommissionen imidlertid antisubsidieforanstaltninger på det fulde niveau af den konstaterede subsidiering uden at reducere de særskilte antidumpingforanstaltninger tilsvarende⁴, da det ikke var i strid med Unionens interesser at gøre dette. Dette resulterede i yderligere beskyttelse på mellem 0,7 % og 18,2 %.

I de særskilte antidumping- og antisubsidieundersøgelser vedrørende koldvalsede flade produkter af rustfrit stål fra Indien (2022) og glasfiberstoffer fra Kina (2020) var der også en indvirkning på foranstaltningernes niveau. De lovgivningsmæssige ændringer resulterede i et højere niveau af foranstaltninger for nogle eksportører, end det ville have været tilfældet under de tidligere regler. For koldvalsede flade produkter af rustfrit stål omfattede det endelige niveau for foranstaltningerne for Chromeni Steels Private Ltd. det fulde subsidiebeløb på 7,5 % og en antidumpingtold på 35,3 %, der allerede dækkede skadesmargenen. Tilsvarende blev der i sagen vedrørende glasfiberstoffer pålagt Yuntianhua Group det fulde subsidiebeløb på 17 % og en antidumpingtold på 37,6 %, der også dækkede den fulde skadesmargen. I begge tilfælde ville det samlede endelige niveau for foranstaltningerne før ændringerne være blevet begrænset til skadesafhjælpningstærsklen.

⁴ Med undtagelse af én virksomhed, Daching Group, blev den endelige dumpingmargen nedsat for at sikre, at det endelige niveau for foranstaltningerne ikke oversteg den konstaterede dumpingmargen.

På den anden side var de kombinerede antidumping- og udligningsforanstaltninger i antidumping- og antisubsidieundersøgelserne vedrørende optiske fiberkabler fra Kina (2022) baseret på dumping- og subsidiebeløbene, og selv om de var betydelige (mellem 19,7 % og 44 %), lå de under skadesmargenen. De nye regler kan derfor ikke have nogen indvirkning, da foranstaltningernes niveau svarer til det maksimale beskyttelsesniveau, der er tilladt i henhold til WTO-reglerne.

3.3. Evaluering

Subsidiering fra tredjelande giver anledning til stigende bekymring, og det er vigtigt at vise, at hvis en sådan praksis skader EU-producenterne, så håndteres det håndfast. Ved at indføre udligningsforanstaltninger på et niveau, der fuldt ud afspejler subsidiebeløbene, viser EU, at det nøje tager hånd om de alvorlige skadelige virkninger af denne illoyale handelspraksis og også sikrer tilstrækkelig beskyttelse af EU's industri samt lige konkurrencevilkår.

Dette er især tydeligt, når der er indført særskilte antidumping- og antisubsidieforanstaltninger over for de samme varer med samme oprindelse. Som det fremgår af afsnit 1.5.4, har denne bestemmelse gjort en betydelig forskel i en række særskilte antidumping- og antisubsidieundersøgelser vedrørende de samme varer med samme oprindelse, navnlig omformningsfolie af aluminium, koldvalsede flade produkter af rustfrit stål og glasfiberstoffer, ved at øge det kombinerede beskyttelsesniveau for EU-erhvervsgrenen. Det betyder, at der nu er en klar fordel for industrien ved at indgive en antisubsidieklage ud over antidumpingklager, fordi det kan føre til yderligere, men samtidig tilstrækkelig beskyttelse.

Desuden er det klart, at antisubsidieundersøgelserne siden moderniseringen har identificeret stadig mere komplekse måder, hvorpå subsidier ydes, herunder gennem grænseoverskridende finansiel støtte. I betragtning af udviklingen i denne særligt skadelige praksis mener Kommissionen, at det er bydende nødvendigt, at den fortsætter med at anvende udligningsforanstaltninger for at udligne de samlede konstaterede subsidiebeløb, hvor det er berettiget. Samtidig bevarer undersøgelsen af Unionens interesser en afgørende balance og fleksibilitet i systemet, således at Kommissionen kan tage hensyn til alle de erhvervsdrivendes interesser.

4. REGLER OM DEN LAVESTE TOLD I VIRKSOMHEDER — ARTIKEL 8, STK. 1, I ANTIDUMPINGGRUNDFORORDNINGEN OG ARTIKEL 13, STK. 1, I ANTISUBSIDIEGRUNDFORORDNINGEN

Kommissionen godtog ikke nye pristilsagn i de antidumping- og antisubsidieundersøgelser, der blev indledt, siden moderniseringspakken trådte i kraft.

5. GENNEMGANG AF ANVENDELSEN AF ARTIKEL 9, STK. 4, I ANTIDUMPINGGRUNDFORORDNINGEN — FORHÅNDSFREMLÆGGELSESPERIODE

Ændringerne under moderniseringen indførte en forpligtelse for Kommissionen til at underrette alle interesserede parter tre uger før (ændret til fire uger i juni 2020 efter en fornyet undersøgelse⁵) om, hvorvidt den har til hensigt at indføre midlertidige

⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1173 af 4. juni 2020 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, for så vidt angår varigheden af forhåndsfrem lægelsesperioden

antidumpingforanstaltninger eller ej (forhåndsfrelæggelse)⁶. I denne periode kan Kommissionen registrere importen for at undgå lageropbygning, som kan underminere toldens afhjælpende virkning, hvilket giver mulighed for opkrævning af told med tilbagevirkende kraft for den pågældende periode, hvis det er nødvendigt.

Artikel 9, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen blev også ændret for at give Kommissionen mulighed for i tilfælde, hvor importen ikke var registreret, at analysere, om der skete en betydelig stigning i importen i forhåndsfrelæggelsesperioden, som forvoldte yderligere skade. Hvis analysen viste, at dette var tilfældet, kunne Kommissionen afspejle denne yderligere skade ved at opjustere skadesmargenen.

Kommissionen indførte endelig antidumpingtold i 34 sager, der blev indledt efter den 8. juni 2018. Kommissionen indførte midlertidige foranstaltninger i 22 af disse sager og registrerede ikke import i 11 sager. Den sidste kolonne i bilag 1 indeholder nærmere oplysninger om sagerne.

Analysen af de 11 sager viste følgende:

- I undersøgelserne vedrørende omformningsfolie af aluminium (2021) og calciumsilicium (2022) — begge fra Kina — faldt importen i forhåndsfrelæggelsesperioden med henholdsvis 47 % og 36 % i gennemsnit. I undersøgelsen af monoethylenglycol fra Saudi-Arabien (2021) var importen 15,3 % lavere i perioden.
- I undersøgelserne vedrørende stålhjul (2020) og fladvalsede aluminiumsprodukter (2021) — begge fra Kina, var der ingen stigning i importen i forhåndsfrelæggelsesperioden.
- I undersøgelsen af grafitelektrodesystemer fra Kina (2022) steg importen i forhåndsfrelæggelsesperioden med 5,5 %, hvilket ikke var betydeligt.
- I de resterende fem undersøgelser (visse former for tungt termopapir fra Korea (2020), monoethylenglycol fra USA (2021), birkekrydsfiner fra Rusland (2021) og chromstålprodukter med elektrolytisk overfladebehandling fra Kina og Brasilien (2022)) konstaterede Kommissionen, at importen steg betydeligt i forhåndsfrelæggelsesperioden. Stigningerne varierede fra 39 % for monoethylenglycol til næsten 99 % for birkekrydsfiner. For at afhjælpe den yderligere skade forårsaget af denne væsentligt øgede import, foretog Kommissionen passende justeringer for at øge skadesafhjælpningstærsklen. Med undtagelse af foranstaltningerne over for chromstålprodukter med elektrolytisk overfladebehandling fra Kina og Brasilien blev foranstaltningerne i de øvrige tilfælde baseret på dumpingmargenen. Som følge heraf påvirkede justeringen af skadestærsklen ikke niveauet for de indførte foranstaltninger, da tolden blev begrænset af de respektive dumpingmargener, som er den maksimale beskyttelse, der er tilladt i henhold til WTO og EU-retten. I sagerne vedrørende chromstålprodukter med elektrolytisk overfladebehandling havde justeringen på 4,1 % for at afhjælpe den yderligere skade i forhåndsfrelæggelsesperioden en indvirkning på niveauet for de endelige foranstaltninger.

⁶ Disse oplysninger findes på Generaldirektoratet for Handels websted.

6. KONKLUSION

Undersøgelsen og evalueringen af de relevante moderniserede bestemmelser for så vidt angår den reviderede anvendelse af reglen om den laveste told viser, at de fuldt ud har nået deres mål om at tilvejebringe tilstrækkelige afhjælpende foranstaltninger mod dumping og subsidiering.

De foreliggende lovgivningsmæssige ændringer blev omhyggeligt udformet med henblik på at yde en mere solid beskyttelse mod særligt skadelige former for væsentlige fordrejninger af råvarepriserne og generel subsidieringspraksis. I hele 38 % af de antidumpingsager, der blev indledt i den nuværende periode, påpegede EU-erhvervsgrenen betydelige fordrejninger af råvarepriserne som defineret i den nye lovgivning. I nogle af disse tilfælde kunne Kommissionen vedtage en foranstaltning på et højere niveau end det, der ville være blevet pålagt før de respektive lovgivningsmæssige ændringer. En gennemgang af praksis viser, at det nuværende anvendelsesområde og de nuværende tærskler er tilstrækkelige og passende til at sikre en korrekt og afbalanceret beskyttelse mod fordrejninger af råvarepriserne. På samme måde gav fjernelsen af reglen om den laveste told i antisubsidiepraksis højere beskyttelse til EU-producenter, der er udsat for subsidieret import.

Testen af Unionens interesser sikrede, at den styrkede praksis for handelsbeskyttelse fortsat er målrettet og afbalanceret.

På dette grundlag fandt Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at udarbejde et lovgivningsforslag, der skal ledsage den nuværende fornyede undersøgelse og evaluering, jf. artikel 23, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen og artikel 32a, stk. 2, i antisubsidiegrundforordningen. Som det fremgår af ovennævnte bestemmelser, vil Kommissionen fortsat nøje overvåge situationen under hensyntagen til udviklingen i de politiske prioriteter og den stadig udfordrende geopolitiske kontekst.

Bilag 1

ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

VARE	LAND	FORELØBIGE FORANSTALTNINGER	ENDELIGE FORANSTALTNINGER	PÅSTAND OM FORDREJNINGER AF RÅVAREPRISERNE	FORDREJNINGER AF RÅVAREPRISERNE UNDERSØGT, OM DUMPINGMARGENEN > END SKADEN	FORDREJNINGER AF RÅVAREPRISERNE/UNIONENS INTERESSER	BETINGELSE R OPFYLDT	ARTIKEL 9, STK. 4 — IMPORT REGISTRERT JA/NEJ
Blandinger af urinstof og ammoniumnitrat	Rusland, Trinidad og Tobago USA	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	Rusland: JA Trinidad og Tobago/USA: NEJ	JA	Naturgas > 50 % af produktionsomkostninger Pris betydeligt lavere end benchmarket Unionens interesser — JA	JA	JA
Stålhjul	Kina	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	NEJ Ingen stigning i importen
Visse vævede og/eller stingfæstede glasfiberstoffer	Egypten Kina	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	—
Visse polyvinylalkoholer	Kina	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	—

Visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål	Indonesien Kina Taiwan	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	Indonesien og Kina: JA Taiwan NEJ	Indonesien og Kina: JA	Kina: Vigtigste råvarer > 17 % af produktionsomkostninger Pris lavere end benchmarket. Indonesien: Nikkelmalm > 17 % af produktionsomkostninger Pris lavere end benchmarket. Unionens interesser: NEJ	NEJ	JA
Visse typer tungt termopapir	Korea	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	NEJ 71 % stigning i importen. Skadesmargenen steg fra 16,9 % til 17,6 %
Ekstruderet aluminium	Kina	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	NEJ	—	—	JA
Varmtvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål	Tyrkiet	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	NEJ	—	—	JA
Fladvalsede aluminiumsprodukter	Kina	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	JA	Ingots af aluminium > 17 % af produktionsomkostninger	NEJ	NEJ Ingen stigning i importen

						Pris ikke væsentligt lavere end benchmark		
Kabler af optiske fibre	Kina	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	Ikke relevant
Koldvalsede flade produkter af rustfrit stål	Indien Indonesien	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	INDIEN: JA	Indien: Eksportør, der ikke anvender råvarer	NEJ	JA
Monoethylenglycol	Saudi-Arabien USA	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	NEJ USA: 39 % stigning i importen Justeret skadesmargen for Saudi-Arabien: Ingen stigning i importen
Birkekrydsfiner	Rusland	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	NEJ Stigning på 98,6 % i importen — justeret skadesmargen med en faktor på 1,02
Omformningsfolie af aluminium	Kina	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	JA	Ingots af aluminium > 17 % af produktionsomkostninger	NEJ	NEJ 47 % fald i importen

						Priserne er <u>ikke</u> væsentligt lavere end benchmarket.		
Vindmølletårne i stål	Kina	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	Ikke relevant
Skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål	Kina	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	Ikke relevant
Calciumsilicium	Kina	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	JA	Elektricitet = 20 % af produktionsomkostninger — Ingen dokumentation for dobbelt prissætning	NEJ	NEJ 36 % fald i importen
Grafitelektrodesystemer	Kina	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	JA	NEJ	—	—	NEJ 5,5 % stigning i importen
Superabsorbende polymerer	Republikken Korea	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	Ikke relevant
Korrosionsbestandigt stål	Rusland Tyrkiet	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	-	-	Ikke relevant
Chromstålprodukter med elektrolytisk overfladebehandling	Kina Brasilien	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	Kina: JA Brasilien: NEJ	JA	Varmtvalsede ruller > 17 % af produktionsomkostninger. Priser betydeligt lavere end benchmarks.	JA	NEJ 58 % stigning i importen — skademargen justeret med 4,1 %

						Unionens interesser: JA		
Keramiske fliser	Indien Tyrkiet	—	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	Ikke relevant
Aluminiumshjul	Marokko	Forordning om midlertidig told	Forordning om endelig told	NEJ	—	—	—	JA
Fedtsyre	Indonesien	—	Forordning om endelig told	JA	JA	Råmaterialerne rå palmeolie > 40 % og rå palmekerneolie > 50 % af produktionsomko- stninger. Priser betydeligt lavere end benchmarks. Unionens interesser: JA	JA	Ikke relevant

Bilag 2

UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

<u>Vare</u>	<u>Land</u>	<u>Foreløbig Artikel 12, stk. 1</u>	<u>Endelig Artikel 15, stk. 1</u>	<u>Foranstaltninger, der blev indført i fuldt antisubsidieomfang</u>	<u>Særskilt antidumpingsag</u>
Biodiesel	Indonesien	Forordning om midlertidig told på biodiesel	Forordning om endelig told på biodiesel	JA	—
Stoffer af glasfiber (visse vævede og/eller stingfæstede)	Kina Egypten	—	Forordning om endelig told på stoffer af glasfiber	JA	AD653
Produkter af endeløse glasfibre	<u>Egypten</u>	Forordning om midlertidig told på glasfiberverer	Forordning om endelig told på glasfiberverer	JA	—
Omformningsfolie af aluminium	Kina	—	Forordning om endelig told på omformningsfolie af aluminium	JA	AD673
Kabler af optiske fibre	Kina	—	Forordning om endelig told på optiske fiberkabler	JA	AD669
Koldvalsede flade produkter af rustfrit stål	Indien Indonesien	—	Forordning om endelig told på koldvalsede flade produkter af rustfrit stål	JA	AD670